

BREDASCHÉ

ZATURDAG

COURANT.

den 1 MEI.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDÁ, brengen ter kennis van de Ingezetenen, dat met heden met de meting voor het Kadaster dezer Gemeente, een aanvang zal worden gemaakt, met last aan allen en een ieder, om aan de heeren Landmeters, van Gouvernements wege met de daartoe benodigde werkzaamheden belast, alle behulpzaamheid in het aanwijzen hunner Eigendommen te geven, en aan dezelve den vrijen toegang in en op hunne Panden, gedurende de meting te verlenen, ten einde de gemelde panden te kunnen opnemen, en bepalen, en daarvoor een goed geheel te kunnen vormen.

Wordende wijders de Ingezetenen gelast, om alle hindernissen op de straten, die aan de meting moeilijkheden zouden kunnen veroorzaken, voor zoo verre die in de strekking hunner panden zouden kunnen gevonden worden, uit den weg te ruimen, mitsgaders om onaangeroerd te laten de teekens, bakens of kenmerken, door de gezegde heeren Landmeters gesteld, en zich zorgvuldig te wachten om derzelver werkzaamheden te entraveren door zamenloop, moedwillige stoornis, of ongeplaatste nieuwsgierigheid.

Wordende de Kommissaris van Politie gelast, om toezien en te doen toezien, dat de inhoud dezes stipitelijk worde naargekomen.

BREDÁ den 26 April 1824.

J. F. DE ROIJ, vt.

Ter ordonnantie van Burgemeester en Wethouders,

De Secretaris der Stad,

OUKOOP.

P R U I S S E N.

BERLIJN den 24 April. Verscheiden inlandsche dagbladen bevatten thans uitvoerige artikels „over het hedendaagsche Griekenland,” hetgeen vroeger het geval niet was; volgens een derzelve vechten verscheiden vrouwen in het grieksche leger, welke door moed en onverschrokkenheid uitmunten. Onder dezelve bevindt zich eene Sulliotin, welke onder den naam „der schoone Chaido” bekend is. Zij draagt drie ringen aan hare vingers, welke zij aan de onder haar zwaard gevallen turken ontnomen heeft. Van hare heldhaftigheid verhaalt men het volgende: Op zekeren dag viel haar zegevierende echtgenoot, dien zij in den slag verzelde, dood voor hare voeten neder, zijn dood veroorzaakte ontsteltenis onder zijne wapenbroeders. Nu geeft Chaido den palikaris (dappere mannen) het teeken tot voorzetting van het gevecht, werpt hare voorschot op het lijk des krijgsman, stormt tegen den vijand in en laat alle muzelmannen, die niet ontvlugten, nedersabelen.

G R O O T - B R I T T A N N I E.

LONDEN den 23 April. Tegen de verwachting heeft de heer Hutardo, nieuwe gezant van Columbia in Engeland, namens zijne regering de geheele leening van den overledenen Zee erkend, hetgeen vroeger geweigerd was. De effecten dezer republiek zijn daarop aanmerkelijk gezegen. Door dezen stap, welke de billijkheid vorderde, (ofschoon men niet begrijpt hoe zulks met de vroegere besluiten is overeen te brengen) heeft deze republiek, niet alleen haar eigen credit, maar ook dat van alle overige nieuwe Amerikaansche Staten, die weldra door Engeland schijnen te zullen erkend worden, voor het toekomstige gevestigd. De spaansche regering zal, wel is waar, niet ligt in deze erkenning toestemmen, maar integendeel steeds trachten, onze regering tot het deelnemen aan een congres te bewegen, hetwelk door deszelfs besluiten het onheil zou hebben te verhoeden, dat de afscheiding der kolonien van het moederland voor de wereld, naar koninklijk spaansch inzien, moet ten gevolge hebben; doch zulks kan geene verandering in de gezindheid onzer regering te weeg brengen. Dezelve ziet dagelijks berigten te gemoet van de afgezondene commissarissen in de Nieuwe staten; welke berigten, (volgens hetgeen wij onlangs over de gesteldheid van deze streken vernomen hebben,) wel gunstig voor dezelve zullen uitvallen; en alsdan kan men genoegzaam met verzekerdheid stellen, dat nog voor het einde dezes jaars, de gewenschte erkenning door Engeland geschieden zal. Wat zou dit ook billijkwijze kunnen verhinderen? Columbia heeft geen vijand meer op haar grondgebied, en de regering schijnt er bijna even goed gevestigd te zijn, als in de Noord Amerikaansche Staten. Dit is ook het geval met Buenos-Ayres in Chili. In Mexico hebben de spanjaarden alleen nog het fort St. Juan bij Vera Cruz, en het nieuwe bestuur des lands vestigt zich dagelijks meer en meer. In Peru alleen heerscht nog oorlog en er bestaat geen vast bestuur. Bolivar moest daar eerst tegen den weerspannigen president Riva Agüero optrekken en deszelfs leger verstrooijen, voor dat hij zich tegen den gemeenschappelijke vijand, de spanjaar-

den, konde wenden. Maar in December was Bolivar reeds, aan het hoofd van 14000 man, tegen den spaanschen generaal Canterac in aantocht en heeft op dezen oogenblik de spanjaarden waarschijnlijk reeds terug gedrongen. In allen geval schijnt het zeker, dat Spanje hare Amerikaansche provincien niet weder heroveren kan. Waarom zou Engeland dus nog langer uitstellen dezelve te erkennen en het spaansche ministerie nog langer in den waan laten, waardoor hetzelfde zich benadeelt?

Spanjes inwendige toestand eischt der gezagvoerders geheele opmerkzaamheid, de inspanning van alle hunne krachten, zal het niet in den afgrond, op welks rand het staat, verzinken. Het grootste kwaad is volslagen gebrek aan geld, welke alle werkzaamheid stremt. Het volk kan of wil nergens belastingen betalen, in plaats daarvan biedt het bewijzen aan, door de aanvoerders van het geloofsleger voor geldheffingen of ontvangene levensmiddelen afgeeven. De kassen zijn zoo ledig, dat zelfs de ministers sedert maanden geen traktement genoten hebben; en wanneer de koning bij zijne verklaring blijft, liever roggebrood te willen eten, dan de de door de cortes gedane geldleeningen te erkennen, zoo zou het werkelijk daartoe kunnen komen, ten ware de geestelijkheid haar hart en geldkisten wilde openen. Men heeft dezelve verzocht, de regering 200 millioen realen voor te schieten tegen 5 pCt.; welke interest zij van de 30 millioen realen, die zij, volgens eene pausselijke bul, alle jaar voor de behoeften van den staat moet bijdragen, jaarlijks zoude kunnen inhouden. Maar deze heeren, welke voor nieuwe vorderingen bevreesd zijn, beweren, dat zij zich voor de herstelling van den *Reij absoluto* uitgeput hebben en thans dood arm zijn. — Een natuurlijk gevolg van dit geldgebrek, is de onmogelijkheid om een regelmatig leger zamen te stellen, hetwelk de rooverbenden, die onder den naam van koningsgezinden en constitutionelen het land doorkruissen en de vreedzame inwoners plunderen en vermoorden, zou kunnen beteugelen en de bevelen der regering doen gehoorzamen. Thans is het nog minder dan niets. De ministers van financiën, van justitie, van oorlog, de raad van Castilien, maken om het zeerst plannen, die alle in rook vervliegen, en vaardigen bevelen uit die door niemand gehoorzaamd worden; om kort te gaan, aan maatschappelijke orde is in Spanje nog niet te denken; het gepeupel alleen heerscht onder den naam van koninklijke vrijwilligers, met nog grooter overmoed en ongebondenheid, dan de nationale milizie onder de constitutionele regering. Alle bevelen, om deze vrijwilligers op eenen geregelden voet te brengen en aan de overigheid te onderwerpen, worden op de meeste plaatsen niet gehoorzaamd, en alleen ontevredenheid tegen de regering ingeboezemd. Men verzekert, dat de voorstanders van het despotismus ten Hove, deze weerspannigheid billijken en gaarne zien, dat de ministers, die in hunne meer doelmatige verordeningen den invloed der franschen volgen, niets kunnen uitrigten. Maar ook de vrienden der vorige regering zien gaarne deze tweespalt, en de tijd alleen zal leeren, of hunne vreugde, bij deze ongeregelheden, niet het meest gegrond is.

— Men heeft te Londen, in den schouwburg een toneelstuk opgevoerd, getiteld *Geesten van de Maan*. De hoofdpersonaadje draagt dit lief naamje: *Polemporere-moporokinctikon*.

F R A N K R I J K.

PARIS den 26 April. De koning heeft, op de hem daartoe door den minister der marine gedane voordragt, bepaald, dat het schip van 120 stukken *le Formidable*, hetwelk laatstelijk te Toulon van stapel gelopen is, den naam zal aannemen *du Trokadero*, ter gedachtenis van eene der roemrijkste bedrijven van de Fransche armee, onder bevel van Z. K. H. den Hertog van Angoulême.

In het veld van Mars moet heden een spiegelgevecht plaats hebben, hetwelk uitgevoerd zou worden door eenige regimenten van de garde, en waarbij men voornemens was om aan het publiek de vertooning te geven van verscheine schitterende bedrijven onzer armee, gedurende den laatsten oorlog in Spanje. Onder anderen zou men bij de brug van Jena, de vertooning geven van de bemagtiging der brug van Logrono. Het spiegelgevecht is echter tot nader order uitgesteld, om welke redenen is ons onbekend.

PARIS den 25 April. Op gisteren heeft de Kamer der gedeputeerden een begin gemaakt met de berandsagingen over het ontwerp voor de reductie van de openbare fransche schuld. Alvorens echter daartoe overtegaan, heeft eene petitie van zeker inwoner van Bordeaux, wegens de viering van het huwelijk, aanleiding gegeven tot eene zeer belangrijke discussie. De petitie hield in, dat voortaan de kerkelijk viering van het huwelijk de burgerlijke viering zoude moeten voorafgaan. De commissie oordeelde, dat deze petitie, uit hoofde van de bestaande

(Het vervolg op den kant van deze bladzijde.)

ongerustheid zoude verwekken; — dat de vrijheid van den godsdienst door het charter was gewaarborgd; — dat deze vrijheid tot dus verre niet onder de reglementaire bepalingen was gerekend, en dat die Franschen in eene zoodanige bescherming van den godsdienst van den Staat eene poging zoude meenen te ontdekken, om de andere eerediensten te onderdrukken. — Een hevig gemor van de zijde der hevige antiliberale stopte den spreker den mond. De ministerie deden eene flauwe poging om het advies der commissie te ondersteunen, doch de eerstgenoemde behielden met eene vrij groote meerderheid de bovenhand, weshalve besloten werd de petitie zoo wel naar het bureau, als naar het ministerie te verzenden. (Het vervolg op de andere bladzijde.)

onder de huisgezinnen te weeg te brengen. Deze bedenking gaf den heer de Berbis aanleiding, om op te merken, dat de Kamer dit besluit konde nemen, en ook, zoo als hij voordroeg, de petitie naar het ministerie verzenden, zonder zich het minst te bepalen omtrent hare volgende maatregelen; dat hij zich voor het overige overtuigd hield, dat het de wensch van zijne mede gedeputeerden en van geheel Frankrijk was, dat het huwelijk weder eene kerkelijke plegtigheid zoude worden. Het voorstel van den heer de Berbis door een aantal gedeputeerden levendig wordende toegejuicht, deed de heer de Girardin nog eene poging, om te betoogen, dat een dergelijk besluit bij de Franschen, die den godsdienst van den Staat niet beleedden, eene aanmerkelijke

wettelijke verordeningen op dat stuk, behoorde te worden ter zijde gelegd, doch verscheidene gedeputeerden, onder andere de heer Reboul, meenden, dat die verordeningen strijdig waren met de godsdienstige begrippen der Franschen en mitsdien behoorden te worden veranderd, en dat de petitie naar het bureau behoort te worden terug gezonden, ten einde deswegens nadere inlichtingen in te winnen. Daar deze spreker door een groot aantal gedeputeerden werd ondersteund, nam de heer Méchin, behoorende tot de geringe liberale oppositie, het woord op, ten einde te betoogen, dat een dergelijk besluit, waar bij men schijnbaar de bestaande wetgeving omtrent eene zo belangrijke aangelegenheid afkeurde, ongeraden en ongerijmd was, als zeer geschikt, om eene algemeene onrust

NB.

Donderdag den 6 Mei 1844, des voormiddags om 10 ure, zal op den Polder *Jamezand*, gelegen onder *Duisen*, publiek in parcellen worden verpacht, ruim 230 Buinders Extra beste HOOL- of WEILANDEN, op de hoog omkade Polders *Oud en Nieuw Jamezand*, waarvan daags voor, en op den morgen van de Verpachting, aanwijzing zal worden gedaan, en informatie te verkrijgen ten kantore van den Remmeester STERLING, te Dordrecht, en bij den opziender PIETER KELLER op Jamezand.

Indien er iemand een Kansmakers knecht, of wel tot andere bezigheden benodigd mogt hebben, adreseer zich mondelijks of wel met gefrankeerde brieven, bij VAN ALPHEN Mr. Schoonmaker in de Huisstraat No. 455 te Breda.

PUBLIEKE VERKOOPING van 72 EIKEN BOOMEN, in 30 kavels, op Woensdag den 5 Mei 1844, des morgens om 10 ure, op de Buitentplaats *Waldstein*, op *Astmaal* onder *Zuiderdijk*; allen zeer lang en rekt van stam, sommige dien stig voor Hoofberg Roeden.

Zoo mede van eene partij drooge BEUKEN gezagde KAR ASEN, zware MASTEN en andere MUTSARD, op den Polder.

De heer *de la Bourdonnaye*, behoorende tot de zoogenaamde contra-oppositie, heeft daarop het eerst het woord gevoerd, omtrent het ontwerp voor de reductie, en heeft zich tegen hetzelfde verklaard. Hij oordeelde, dat eene dergelijke wet, in plaats van handel en nijverheid te begunstigen, een nieuw veld voor agiotage zoude openen, en beklagde zich inzonderheid over de weigering van den minister, om het met de bankiers gesloten verdrag aan de Kamer mededeelen; meeneende, dat dezelve Kamer eene dergelijke belangrijke onderneming geenszins aan de willekeur des ministers mogt overlaten. Hij heeft breed uitgeweid over de ontegenwoordigheid van den maatregel, en het onstaatkundige, om zoo een groot aantal huisvaders van een vijfde van hunne middelen, om in de behoeften hunner gezinnen te voorzien, te berooven, en dus ten uiterste misnoegd te maken. Hij meende dat de tegenwerping, dat de renteniers hun kapitaal des begeerenden ten vollen konden terug bekomen, in dezen niets afdeed, om dat zij wel gehooft waren, zich voor de conversie te verklaren, ten einde eenige vruchten te blijven genieten, maar dat het te wenschen was, dat de houders der renten zich onderling konden verstaan, om gezamenlijk eene aflossing van het ministerie te eischen, als wanneer hij zich verzekerd hield, dat het ministerie op zijne beurt voor dergelijk eene onderneming zoude beven, en de troon van den Heiligen Lodewijk andermaal (zoo hij zich uitdrukte) aan een gevaar zoude ontsnappen, waarvan niemand op dit oogenblik de gevolgen konde voorzien. De kamer heeft, zonder eenige oppositie, besloten, dat zijne redevoering gedrukt zoude worden.

De heer *Humau*, de eenige van de liberale oppositie, welke zich voor de wet heeft verklaard, heeft niettemin verscheidene bedenkingen tegen de voordragt in 't midden gebracht. Het beginsel echter, dat de staat het regt heeft, zijne schulden afte lossen, zoodra dezelve kapitalen op min bezwarende voorwaarden kan vinden, heeft hij in allen deele verdedigd. Het dacht hem blijk, dat men de renten der openbare gestichten van de reductie uitzonderde, maar hij had liever gezien, dat men gaande weg had gereduceerd tot 4 pc. en vervolgens, zoo het pas mogt gegeven hebben, tot 3 pc. effecten, ten einde de vermeerdering van kapitaal, welke, indien de tegenwoordige voordragt mogt worden aangenomen, noodzakelijk volgen moet, te vermijden. Dezelve voordragt echter tot grondslag aannemende, wenschte hij die in zoo verre veranderd te zien, dat de reductie bij serien, door het lot, te bepalen, binnen vijf jaren geschiedde, en dat al zoo in den loop van dit jaar een kapitaal van 21 millioenen renten op deze wijze in 3 pc. effecten werd geconverteerd. Ook zijne redevoering zal worden gedrukt.

Vervolgens heeft de minister van financiën, de heer *de Villèle*, in persoon de wet verdedigd en betoogd, dat van het oogenblik, dat de prijs der renten boven pari is geklommen, dezelve is gedeclasseerd; dat is, dat de gewone houders dezelve hebben verkocht, uit vrees voor eene aflossing, en dat zij ten deele is gekomen in handen van speculanten; dat daaruit is ontstaan eene weifelende cours, waarin men heeft gemeend, in het algemeen belang, te moeten voorzien. Hij verklaarde, dat het declasseren der rente het gouvernement op het denkbeeld van de tegenwoordige voordragt had gebracht; dat men echter de reductie niet heeft kunnen beproeven, dan tegen 2 pc. effecten, omdat die gene, welke zich voor eene conversie verklaarden, de hoop niet zoo spoedig de cours van pari zullen bereiken, en al zoo aanleiding geven tot eene tweede reductie. Z. E. herhaalde de argumenten, reeds van de zijde van het ministerie voor de regtvaardigheid van den maatregel aangevoerd, en betoogde, dat een schuldeischer, die gemiddeld 70 gegeven had en met 100 werd afbetaald, geene redenen had, om zich te beklagen, terwijl het hem aan den anderen kant in het belang der belasting-schuldigen als eene zeer wenschelijke zaak voorkwam, dat zij op eene zoo eenvoudige en gemakkelijke wijze van eene jaarlijksche last van 28 millioenen werden bevrijd. De minister besloot met de verklaring, dat hij voor zich zoodanig van het nut en de voordeelen der wet was doordrongen, dat indien de Kamer of anders over mocht oordeelen, hij alsdan overtuigd zoude zijn, dat hij was te kort geschoten in de middelen, om de Kamer die voordeelen uit het regte oogpunt te doen beschouwen. —

Ee beraadslaging zal maandag worden voortgezet.

N E D E R L A N D E N.
BRUSSEL den 25 April. De hervatting der zitting van de Staten Generaal is zeer aanstaande; men weet dat dezelve den 10 januarij II. tot den 6 der aanstaande maand is geadjourneerd. Naar men zegt, zullen H. E. M. beraadslagen over onderwerpen van zeer veel belang, onder anderen zullen ter hunner overweging worden gezeld, nieuwe concept wetten over het zegel en de registratie, gelijk mede drie titels van het burgerlijk wetboek, over het vruchtgebruik, de testamente en het eigendom, die door de eerste kamer zijn verworpen geworden.

BRUSSEL den 27 April. Z. K. H. de Prins van Oranje is gisteren, ten elf ure des morgens, alhier aangekomen; hij zal tot vrijdag blijven.

M E N G E L I N G E N.
Oplossing van de VRAAG, gedaan in ons vorig nummer.
Zie hier het antwoord op de vraag;
't Is het stille dorpje *Zwaag*,
In West-Frieslands vrije strekch
Door te weinig Nën bekeken;
Waar Schout, Pastoor en Predikant
Elkander biën een *Zwaager* hand.

PROEVE UIT DE GEDICHTEN VAN DEN HERR E. W. VAN DAM VAN ISSELT; gedrukt bij W. VAN BERGEN & COMP. te Breda, à f 1 - 50.

IK DENK AAN U.

Ik denk aan u, wanneer een bloemen-regen
In 't lente koeltje suist;
Ik denk aan u, wanneer de zomerzegen
Op gouden halmen ruischt!

Ik denk aan u, wanneer de zee, verbolgen
Met woeste golven slaat,
En 't klagend strand, door haar geweld verzwolgen,
Met siddering rugwaarts gaat.

Ik denk aan u, wanneer het uchtendblozen
Aan de oosterkimmen zweeft,
En in den kerk der versch ontkoken rozen
Een zilveren dauwdrup heeft.

Ik denk aan u, wanneer de zon haar stralen
In 't westlijk purper hult,
En 't klagend lied der teedre nachtegale
De ziel met weemoed vult.

Ik denk aan u, wanneer, met gele kransen,
De herfst het veld bestroot;
Als 't eind' des jaars, met oogverblindend glansen,
In 't sneeuwgewaad zich toot.

Ik dacht aan u, bij 't moeilijk voorwaarts streven,
Bij kommer en verdriet.
Mijn bange ziel bad, op den rand van 't leven:
Vriendin, vergeet mij niet.

Ik denk aan u, tot mijn bedroefde vrienden
Rondom mijn sterfbed staan;
Gij zult mij trouw aan mijn liefde vinden,
Zoo lang mijn hart zal slaan.

130ste KONINKLIJKE NEDERL. LOTERIJ.

DERDE KLASSE.

1ste Lijst. No. 31555, een premie van f 1000, No. 28436, 16309, ieder een prijs van f 1000.
2de Lijst. No. 33011, een prijs van f 1000.
3de Lijst. No. 868, een prijs van f 30,000.
4de Lijst. No. 18487, 29651, ieder een prijs van f 1000, No. 13873, een prijs van 2,500.
5de Lijst. No. 1145, een prijs van f 15,000, No. 29119, een prijs van f 1000, No. 21589, een prijs van f 7,500.
6de Lijst. No. 15842, een prijs van f 1000.
7de Lijst. No. 5635, een prijs van f 1000.
8ste Lijst. No. 1449, een prijs van f 5000, No. 578, een prijs van f 1000.

MARKT-PRIJZEN der Stad Breda, van den 30 April 1844.

	Gld.	Ct.
Het Mudde Tarwe	4	56
Rogge	3	20
Gerst [winter]	00	00
Boekweit	3	28
Haver	1	75
Fijn Tarwen Meel of Bloem Ned. pond.	00	24
Grof idem	00	18
Boter idem	00	41
Zand Aardappelen [Var of Mudde]	00	80
't 1 Ned. pond Fijn Tarwe Brood	00	12
De 1 — Grof. idem	00	12
De 1 — Boekweit	00	13
De 3 — Roggen Brood	00	21
Het Ned. Pond Rundvleesch	00	35
Kalfsvleesch	00	40
Schapenvleesch	00	40
Versc Varkenvleesch	00	35
Gerookt idem	00	00
Het 500 pond Hooi	00	00
Stroo [Rogge]	00	00
Het 1000 Eiken Telhout	21	65
Doof Hout	00	00
De Kar Spaanders	31	20
Struiken	31	25
De 100 Mutsaard	11	90

VLAS MARKT te BREDA.

28 April. 1844

1600steen, verkocht à 80 cents, tot f 1,60 per steen.

ADVERTENTIE.

FLAAUW GEZIGT.

Het amerikaansch Reuk-Poeder van M. Laeyson, goedgekeurd door de geneeskundige faculteit van Parijs, verkloekt, herstelt en bewaart het gezigt, enkelijk door zijnen reuk; men moet slechts eenige rijzen daags het fleschje onder de oogen en onder den neus brengen. Het heeft aan allen ouderdom de blijthoud genezen, namelijk bij een kind van drie jaren (den neef van M. Arbari); bij eenen mensch van 26 jaren (jufvrouw Elmerij te Barlezieux); bij eenen van 46 jaren (M. Oizan, te Perpignan); bij eenen van 73 jaren (M. Terrade, te Angoulême). Het heeft ook menschen van den bril ontslagen, die hem 30 jaren gebruikt hadden (M. Raimon, bedienden bij het ministerie van oorlog). De prijs is 3 francs, te bekomen bij de Wed. HENRIJ VAN DOORN, te Breda.

[Het vervolg op den kant van deze bladz.]